

"Над хмарами"

Діана Баглай

Відчуваю, як щось продирається крізь шкіру,
І по цілому тілі разом з кров'ю пробігає.
Це я потрапила під весняну зливу,
Блискавка під звуки грому сяє.

Враз, я бачу біле світло,
Що засліплює чистотою.
Серце б'ється дико й швидко,
Втрачаючи зв'язок із головою.

Все накрило темрявою,
Гробовою тишею.
Я залишилась сама з собою,
Як жовтий сир з мишею.

Піднімаюся над хмарами,
Бачу нічне місто, ліхтарі.
Будинки лягли на столі розкиданими картами,
Течуть гнучкими лініями річки.

Не відчуваю важкості кісток і шкіри,
Не чую галасу думок у голові.
Знову серце сповнюється віри,
Вільно, весело на самоті.

Бачу, сон прийшов, вкладає мене спати,
На м'яких хмаринках, розстелених над містом.
Нічний вітер буде колисати,
Збираючи із зірок намисто.

26 липня 2023